

З курми лягай, з півнями вставай

Анатолій Григорук

Дениско залюбки став ходити в дитячий садок. Там у нього і друзів повно, і різних іграшок та розваг уволю.

Одна біда — не любить він раненько вставати. Всім його домашнім ніколи. Кожен квапиться, бо одному на роботу треба, другому — до школи. А Денискові байдуже — вилежується, як лінивий кіт на печі.

Щоб він уставав, його підохочують спершу лагідно, ніби жартуючи.

— Сонце на ялинці, а ми ще в перинці, — каже, усміхаючись, бабуня.

— Люди жати, а ми на лежанці лежати, — додає мама.

— Лежи, Тетяно, бо ще рано, — озивається тато.

— Виспався та не вилежався, — зауважує дідусь.

Тільки Мар'янка, якій перед школою треба завести Дениска в садок, не церемониться. Вона рішуче відгортає ковдру й мало не в самісіньке вухо гукає братові:

— Нумо, вставай, чоловіче, третій півень кукуріче!

Дениско кривиться, ніби найкислішу кислицю надкусив, сідає на постелі, довго тре кулаками очі й позіхає.

Мар'янка починає дратуватися.

— Не позіхай на мене, бо, як і ти, зледащю, — каже вона й силоміць стягує брата з ліжка. — Увечері його не вкладеш, уранці не піднімеш. Ану, сплюхо, роби зарядку!

Дениско про людське око випростує поперед себе руки, присідає кілька разів навпочіпки, потім на зло Мар'янці, щоб вона зледащіла, позіхає на неї і плентає умиватися.

Після сну вода завжди здається холоднющою, як з ополонки. То Дениско вмочає самі лише кінчики пальців і ледь торкається ними щік. Нерідко його ловлять на такому "вмиванні", й тоді хто-небудь із дорослих умиває лінька ще раз. Та вже так, що Дениско стає чистісінький, як скельце, і червоний, як варений рак.

По вмиванні починається вдягання та взування. Просунувши одну ногу в ногавицю штанців, Дениско береться чухати себе за вухом, смикати за носа і знов без упину позіхати.

— Раненько встали, та на порозі задрімали, — докірливо кидає бабуся.

— Еге, — підхоплює Мар'янка. — Бачили, який проворний! Як муха в сметані. Сидить, надувається, вперед п'ятами взувається. — І, гнівно змірявши брага очима, приказує:

— З курми лягай, з півнями вставай, от скрізь і встигатимеш, сонько нещасний.